RETTENS KENDELSE (Første Udvidede Afdeling)
29. maj 1997 *

I sag T-89/96,

British Steel plc, London, ved solicitors William Sibree og Philip Raven, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Elvinger, Hoss og Prussen, 15, Côte d'Eich,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Nicholas Khan og Paul Nemitz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

hvori der er nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning 96/315/EKSF af 7. februar 1996 om den støtte, som Irland påtænker at yde til stålvirksomheden Irish Steel (EFT L 121, s. 16),

har

* Processprog: engelsk.

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Første Udvidede Afdeling)

sammensat af præsidenten, A. Saggio, og dommerne A. Kalogeropoulos, V. Tiili, A. Potocki og R.M. Moura Ramos,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

Faktiske omstændigheder, retsforhandlinger og parternes argumenter

1 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 5. november 1996 har Irish Ispat Ltd, Haulbowline (Irland), ved barrister David Barnville og solicitor Richard Martin og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Zeyen, Beghin, Feider, Loeff, Claeys og Verbeke, 67, rue Ermesinde, anmodet om at intervenere i sag T-89/96 til støtte for sagsøgtes påstande. Sagen, som er anlagt af British Steel plc, vedrører annullationen af Kommissionens beslutning 96/315/EKSF af 7. februar 1996 om den støtte, som Irland påtænker at yde til stålvirksomheden Irish Steel (EFT L 121, s. 16).

2 Til støtte for sin begæring om intervention har Irish Ispat Ltd gjort gældende, at selskabet er berørt af den anfægtede beslutning, da den vedrører en støtte, som

Irland har ydet Irish Steel Ltd. Det interventionsbegærende selskab har forklaret, at Irish Steel Ltd's selskabsnavn blev ændret den 18. juni 1996, og at selskabets navn nu er Irish Ispat Ltd. Da Kommissionen antog, at den støtte, som blev tildelt selskabet i forbindelse med dets salg, var forenelig med fællesmarkedets tilfredsstillende funktion, finder Irish Ispat, at selskabet er berørt af resultatet af den procedure, som er iværksat af British Steel.

3 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 8. november 1996 har også Irland ved Chief State Solicitor Michael A. Buckley, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg på Irlands Ambassade, 28, route d'Arlon, anmodet om at intervenere i sag T-89/96 til støtte for sagsøgtes påstande. Irland har anført, at det har anmodet om at intervenere i tvisten i sin egenskab af den medlemsstat, som den anfægtede beslutning er rettet til.

4 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 8. november 1996 har Hoogovens Staal BV, IJmuiden (Nederlandene), ved advokat Erik H. Pijnacker Hordijk, Amsterdam, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Luc Frieden, 62, avenue Guillaume, anmodet om at intervenere i samme sag til støtte for sagsøgerens påstande.

5 Til støtte for sin begæring om intervention har Hoogovens Staal gjort gældende, at selskabet konkurrerer med Irish Steel, og at den anfægtede beslutning vedrører et marked for jern- og stålprodukter, som er mindst lige så stort som Det Europæiske Fællesskab. Hoogovens Staal mener derfor at tilhøre den gruppe af virksomheder, som i medfør af artikel 33 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (herefter »EKSF-traktaten«) er berettiget til at anlægge sag til prøvelse af den anfægtede beslutning. Følgelig har selskabet en berettiget interesse i tvistens afgørelse i den betydning, hvori udtrykket er anvendt i artikel 34 i EKSF-statutten for Domstolen (herefter »EKSF-statutten«).

6 De tre begæringer om intervention er blevet forkyndt for sagsøgeren og sagsøgte i overensstemmelse med artikel 116 i Rettens procesreglement.

7 Ved skrivelse dateret den 13. november 1996 har Kommissionen gjort gældende, at såvel Irish Ispat som Irland har godtgjort at have en berettiget interesse i afgørelsen af den foreliggende tvist i den betydning, hvori udtrykket er anvendt i EKSF-statuttens artikel 34.

8 Sagsøgeren har ikke gjort indsigelse mod Irish Ispat's og Irlands begæringer om intervention.

9 Ved skrivelse indgivet til Rettens Justitskontor den 25 november 1996 har Kommissionen gjort indsigelse mod Hoogovens Staal's begæring om intervention med henvisning til, at dette selskab ikke har godtgjort at have en berettiget interesse i tvistens afgørelse. I modsætning til British Steel finder Kommissionen ikke, at Hoogovens Staal har godtgjort, at selskabet konkurrerer med Irish Steel hvad angår fremstilling og levering af en række af de produkter, som er opregnet i EKSF-traktatens bilag I. Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, fremstiller Hoogovens Staal desuden ikke stålbjælker, som er det vigtigste af de produkter, Irish Steel fremstiller. Efter Kommissionens opfattelse har Hoogovens Staal derfor ikke godtgjort, at selskabet er berørt af den anfægtede beslutning i EKSF-traktatens artikel 33's forstand, eller at selskabet har en berettiget interesse i tvistens afgørelse, hvorfor Kommissionen har påstået interventionsbegæringen afvist.

10 Derimod har sagsøgeren støttet Hoogovens Staal's interventionsbegæring i sagen. Ved skrivelse, ligeledes dateret den 25. november 1996, har British Steel således gjort gældende, at Hoogovens i lighed med British Steel fremstiller det samme sortiment af produkter som Irish Steel og derfor konkurrerer med denne.

11 Ved skrivelse indleveret til Rettens Justitskontor den 21. november 1996 har sagsøgeren anmodet om, at visse dele af den rapport, som er gengivet i stævningens bilag 15 (herefter »Cockerill-rapporten«), behandles fortroligt tillige med visse dele af svarskriftet, hvori der citeres eller gengives oplysninger fra Cockerill-rapporten. Sagsøgeren har anført, at selskabet fremsætter denne begæring såvel i forhold til Irish Ispat som i forhold til Irland. Ved skrivelse af 25. november 1996 har sagsøgeren anmodet om, at Retten også behandler de pågældende oplysninger fortroligt i forhold til Hoogovens Staal.

12 Begæringen om fortrolig behandling vedrører dels nogle tal for British Steel's og British Steel Engineerings Steel's (BSES) produktionsmængder og markedsandele for knipler og for de priser, som anvendes af disse selskaber. Dels vedrører den virkningerne af støtten og den forudsigelige udvikling i sagsøgerens aktiviteter på markedet for stålbjælker.

13 Ved skrivelse registreret på Rettens Justitskontor den 28. november 1996 har sagsøgeren desuden anmodet om, at visse dele af selskabets replik behandles fortroligt i forhold til samtlige de parter, der har begæret intervention.

14 I sit indlæg, indleveret til Rettens Justitskontor den 11. december 1996, har Kommissionen taget stilling til sagsøgerens begæringer om fortrolig behandling. Kommissionen erkender, at sagsøgeren har begrænset sine begæringer til et minimum, men finder på trods heraf ikke, at sagsøgerens begæringer bør efterkommes fuldt ud. Det gælder ifølge Kommissionen flere af de sætninger og udtryk, som er indeholdt i processkrifterne, og for hvilke sagsøgeren har fremsat begæring om fortrolig behandling. Kommissionens indsigelser mod denne begæring vedrører i det væsentlige de pågældende oplysningers vage eller generelle karakter, som udelukker, at oplysningernes udbredelse vil kunne skade sagsøgerens handelsinteresser. Desuden finder Kommissionen, at intervenienterne bør have mulighed for at besvare visse af de erklæringer, som British Steel har fremsat på grundlag af oplysninger, med hensyn til hvilke selskabet rejser krav om fortrolig behandling.

15 Ved skrivelse af 13. december 1996 har Kommissionen meddelt Retten, at Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV) i mellemtiden uforvarende havde fremsendt Cockerill-rapporten til Irland og Irish Ispat for at indhente disses bemærkninger vedrørende de betragtninger, som var indeholdt i rapporten om Irish Steel's kapacitet og produktion. I samme skrivelse har Kommissionen undskyldt denne uforvarende videregivelse af visse fortrolige oplysninger i Cockerill-rapporten og meddelt, at Irland og den støttemodtagende virksomhed mundtligt har givet tilsagn om at tilbagesende alle kopierne af rapporten til Kommissionen og til ikke at udnytte de fortrolige oplysninger, som er indeholdt heri. Kommissionen har erklæret, at den forventer en skriftlig bekræftelse på disse tilsagn.

16 Ved skrivelse indleveret til Rettens Justitskontor den 24. december 1996 har sagsøgeren bekræftet, at Kommissionens befuldmægtigede havde underrettet selskabet om, at Irland og Irish Ispat var blevet oplyst om de forhold, med hensyn til hvilke sagsøgeren har begæret en fortrolig behandling. Sagsøgeren finder, at denne handlemåde udgør en grov tilsidesættelse af den pligt til fortrolig behandling, som påhviler Kommissionen efter EKSF-traktatens artikel 47, stk. 2. Det sagsøgende selskab finder desuden, at Kommissionen på denne måde har tiltaget sig en kompetence, som tilkommer Retten, til at bestemme, hvilke af de oplysninger der er indeholdt i de af parterne indleverede dokumenter, har en fortrolig karakter. Ifølge selskabet har de oplysninger, som er omhandlet i dets begæringer om fortrolig behandling, karakter af forretningshemmeligheder, hvis videreudbredelse til en konkurrerende virksomhed som Irish Ispat kan forvolde selskabet skade og påføre det alvorlige vanskeligheder i handelsmæssig henseende. Sagsøgeren forbeholder sig ret til at fremsætte krav om, at Kommissionen erstatter denne skade i medfør af EKSF-traktatens artikel 40, stk. 2.

Rettens bemærkninger

Interventionsbegæringerne

17 Hvad angår den første begæring om intervention, som er indgivet i denne sag, må det konstateres, at den opfylder kravene i artikel 115 i Rettens procesreglement,

hvorfor Irish Ispat må anses for at have godtgjort at have en berettiget interesse i tvistens afgørelse i den betydning, hvori udtrykket er anvendt i EKSF-statuttens artikel 34, som i medfør af samme statuts artikel 46, stk. 1, finder anvendelse på rettergangsmåden ved Retten.

18 Da også Irlands interventionsbegæring opfylder kravene i artikel 115 i Rettens procesreglement, må begæringen tages til følge i medfør af EKSF-statuttens artikel 34, som i henhold til statuttens artikel 46, stk. 1, finder anvendelse på rettergangsmåden ved Retten.

19 Hvad angår Hoogovens Staal's interventionsbegæring bemærkes, at dette selskab til støtte for sin påståede interesse i tvistens afgørelse alene har anført, at selskabet er en EKSF-virksomhed og konkurrent til den virksomhed, som har modtaget den omtvistede støtte, uden nærmere angivelse af de produkter, hvormed det hævder at være i konkurrence med Irish Steel. Kommissionen finder, at selskabets forsømmelse på dette punkt bør medføre, at det er udelukket at tage dets interventionsbegæring til følge, da det er Hoogovens Staal, som skal godtgøre, at selskabet er en konkurrerende virksomhed til den støttemodtagende virksomhed, og at det som følge heraf har en berettiget interesse i tvistens afgørelse.

20 Det bemærkes, at Kommissionen ikke med sine indsigelser har gendrevet det væsentlige i det interventionsbegærende selskabs anbringende, som går ud på, at selskabet er en konkurrerende virksomhed til Irish Steel. I sit indlæg har Kommissionen nemlig alene henledt Rettens opmærksomhed på, at Hoogovens Staal, så vidt det er den bekendt, ikke fremstiller stålbjælker, hvilket er Irish Steel's hovedprodukt. Kommissionen anfægter derfor ikke den omstændighed, at der er konkurrence mellem Hoogovens Staal's og Irish Steel's produktion for så vidt angår andre jern- og stålprodukter, f.eks. knipler. I øvrigt hævder Kommissionen ikke, at det kun er de EKSF-virksomheder, der fremstiller stålbjælker, som kan have interesse i tvistens afgørelse. Hertil kommer, at sagsøgeren, uden i øvrigt at præcisere det nærmere, har bekræftet, at det interventionsbegærende selskab og Irish Steel fremstiller det samme sortiment af produkter og derfor er konkurrerende virksomheder. Følgelig kan det ikke antages, at det interventionsbegærende selskab har

forsømt at løfte sin bevisbyrde hvad angår det nævnte forhold, så længe sagens akter ikke indeholder nogen holdepunkter til afkræftelse af, at der består et konkurrenceforhold mellem de to jern- og stålvirksomheder, således som Hoogovens Staal har gjort gældende.

21 Følgelig må Hoogovens Staal's interventionsbegæring antages at opfylde kravene i artikel 115 i Rettens procesreglement, da selskabet heri i tilstrækkelig grad har godtgjort sin berettigede interesse i tvistens afgørelse i den betydning, hvori udtrykket er anvendt i EKSF-statuttens artikel 34, som finder anvendelse på rettergangsmåden ved Retten.

Begæringerne om fortrolig behandling

22 Hvad angår begæringerne om fortrolig behandling af visse oplysninger i sagens akter må det konstateres, at sagsøgeren har fremsat disse begæringer i forhold til samtlige intervenienter under henvisning til artikel 116, stk. 2, i Rettens procesreglement. Denne bestemmelse lyder således: »Tillader retsformanden intervention, tilstilles alle procesdokumenter, der er forkyndt for parterne, intervenienten. Efter anmodning fra en part kan retsformanden dog undlade at tilstille intervenienten hemmelige eller fortrolige dokumenter.«

23 Ifølge Rettens praksis skal man ved vurderingen af, om visse af sagens akter kan behandles fortroligt, foretage en afvejning af, på den ene side, sagsøgerens berettigede interesse i at undgå, at der sker et væsentligt indgreb i sagsøgerens kommercielle interesser, og, på den anden side, intervenientens ikke mindre berettigede interesse i at råde over de oplysninger, der er nødvendige for, at denne for Retten fuldt ud kan gøre sine rettigheder gældende og fremføre sine synspunkter (jf. bl.a. Rettens kendelse af 4.4.1990, sag T-30/89, Hilti mod Kommissionen, Sml. II, s. 163, præmis 11, og af 6.2.1997, sag T-322/94, Union Carbide mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 16).

24 Det fremgår af denne praksis, at en part, som har villet fremlægge dokumenter i sagen, der indeholder oplysninger, som efter partens opfattelse udgør forretningshemmeligheder, har ret til at anmode om, at disse oplysninger ikke videregives til eventuelle intervenienter. Ønsket om at beskytte fortroligheden af oplysninger vedrørende sagsøgerens industri- og handelsvirksomhed er navnlig forståeligt i en sag som den foreliggende, hvormed der tilsigtes annullation af en beslutning fra Kommissionen om godkendelse af statsstøtte til en konkurrerende virksomhed. Når der anlægges en sådan sag — hvilket pr. definition forudsætter, at en eller flere af de virksomheder, som konkurrerer med sagsøgeren på det fælles marked, har opnået en fordel — er det ønskeligt, at sagsøgeren ikke straffes yderligere ved videregivelse af forretningshemmeligheder til konkurrerende virksomheder. Enhver part under en sag ved Retten må dog tage hensyn til kravene som følge af kontradiktionsprincippet og til, at sagsbehandlingen ved Fællesskabets retsinstanser er offentlig. Følgelig må enhver part imødese muligheden for, at Retten under hensyn til disse krav og i overensstemmelse med den førnævnte praksis ikke er i stand til at behandle oplysninger fortroligt, som er væsentlige for at kunne forsvare opfattelser, der er fremført under tvisten, og for at kunne forstå den endelige afgørelse.

25 Det bemærkes, at sagsøgeren i denne sag har været tilbageholdende med at udnytte sin adgang til at anmode om fortrolig behandling af visse oplysninger i sagen. Sagsøgerens begæringer vedrører imidlertid forskellige typer af oplysninger, hvis nærmere karakter bør undersøges konkret for at kunne afgøre, om de bør slettes i de processkrifter, som meddeles intervenienterne. Den omstændighed, at alle disse oplysninger er optaget i ét dokument, som er udfærdiget på sagsøgerens initiativ, og som denne har vedlagt stævningen, udgør ikke noget kriterium for, om disse oplysninger som helhed kan behandles fortroligt.

26 Oplysningerne vedrørende markedsandelene og salgsmængderne for selskaberne i British Steel-koncernen samt de priser, som anvendes af disse selskaber, bør behandles fortroligt, da der er tale om præcise eller detaljerede oplysninger, der normalt ikke er tilgængelige hverken for offentligheden eller for fagkredse.

27 Det bemærkes endvidere, at blandt de mange oplysninger, som er indeholdt i den af professor Cockerill udfærdigede rapport, er det kun tabellerne 3.4 og 3.5, som er gengivet i rapporten henholdsvis på s. 17 og 18, samt diagram 10 og rapportens bilag 1 og 2, der klart angiver British Steel som kilde. Dette kan give anledning til at antage, at de øvrige oplysninger, som er indeholdt i Cockerill-rapporten, og som vedrører markederne for EKSF-produkter, cirkulerer frit og er tilgængelige for de pågældende sagkyndige og virksomheder. Herom må det dog bemærkes, at disse oplysninger for en stor dels vedkommende er udledt af vurderinger, som er baseret på generelle statistiske oplysninger om fortidige forhold. Følgelig må det erkendes, at det kun er sådanne konkrete og præcise oplysninger som dem, der er indeholdt i Cockerill-rapportens tabel 3.5 og i diagram 10, som udgør et bilag til rapporten, samt den tabel, der er gengivet på s. 22 i replikken (i punkt 4.37), som almindeligvis hverken står til rådighed for eller er kendt af de konkurrerende virksomheder, og som bør behandles fortroligt.

28 Af samme grunde må de detaljerede oplysninger, der er indeholdt i tredje og fjerde sætning i Cockerill-rapportens punkt 3.25, behandles fortroligt i det omfang, de indeholder præcise tal for de salgsmængder og andele, som British Steel-koncernens selskaber råder over på de enkelte markeder.

29 Derimod bør det under samme synsvinkel afvises at behandle oplysninger fortroligt, som kun er omtrentlige eller skønsmæssige, såsom de oplysninger, der er indeholdt i Cockerill-rapportens punkt 3.23, samt de oplysninger, der er indeholdt i første, anden og sidste sætning i førnævnte punkt 3.25. Gennemgangen af sagens akter viser, at sådanne skønsmæssige og tilnærmelsesvise vurderinger indgår i de oplysninger, som generelt cirkulerer blandt de virksomheder, der opererer på markederne for EKSF-produkter.

30 Heller ikke de beskrivelser af de markedsandele, som British Steel-koncernens selskaber råder over, og den i svarskriftet indeholdte angivelse af dette markeds størrelse kan behandles fortroligt. Kommissionens beskrivelse indeholder nemlig ingen præcis angivelse af markedsandelene, men har blot karakter af en skønsmæs-

sig vurdering, som sagsøgeren kan anfægte. Det pågældende tal — som derefter blot er en tilnærmelsesvis angivelse, der er taget fra Cockerill-rapporten — er nævnt i svarskriftets punkt 31 til illustration af forskellen mellem Irish Steel's potentielle salgsmængder og nuværende markedsandel. I øvrigt bemærkes, at drøftelsen af den anfægtede støttes virkning på de relevante markeder ikke på dette stadium kan anses for at være uvæsentligt for afgørelsen af tvisten for Retten. Intervenienterne må derfor være i stand til at besvare de argumenter vedrørende de faktiske omstændigheder, som sagens parter har fremført på dette punkt.

31 Hvad angår de oplysninger i Cockerill-rapportens punkt 6.6, som hævdes at være fortrolige, må det fastslås, at gennemgangen af dette punkt ikke viser, at sagsøgeren allerede har truffet beslutning om sin handelsstrategi på foranledning af den anfægtede støttes udbetaling. Tværtimod begrænser rapportens forfatter sig til at anbefale en revision af investeringspolitikken og til at nævne de aktiviteter, som er særligt truet, uden at præcisere disse forhold yderligere. Selv om de pågældende oplysninger er blevet videregivet til intervenienterne, vil disse derfor fortsat være i tvivl om de strategiske beslutninger, som British Steel vil træffe, hvorfor oplysningerne ikke kan skade dette selskabs handelsinteresser. Desuden beror den omstændighed, at såvel det sagsøgende selskabs personale som dets kunder er usikre om disse forhold, ikke — som Kommissionen med rette har fremhævet — på, at Cockerill-rapporten er blevet fremsendt til intervenienterne, men på, at British Steel har meddelt offentligt, at godkendelsen af den anfægtede støtte kan tvinge den til at foretage visse kapacitetsindskrænkninger. Følgelig findes der ikke nogen objektiv grund til at behandle Cockerill-rapportens punkt 6.6 fortroligt.

32 Af samtlige de anførte betragtninger følger, at de begæringer om fortrolig behandling, som sagsøgeren har indgivet, må tages delvis til følge i det omfang, de vedrører de oplysninger, som er indeholdt i tredje og fjerde sætning af Cockerill-

rapportens punkt 3.25, tabel 3.5 og diagram 10, samt de oplysninger, som er indeholdt i den tabel, der er gengivet i replikkens punkt 4.37. I øvrigt må begæringerne afvises.

33 For alle tilfældes skyld erindres Kommissionen om, at den er forpligtet til ikke at videregive processkrifter til tredjemand, uanset om den pågældende tredjemand har særlig gode forudsætninger for at bistå Kommissionen med at forsvare dennes opfattelse under en retstvist. Irish Ispat og Irland er derfor forpligtet til ikke at udnytte de oplysninger, som de måtte være kommet i besiddelse af ad denne vej, og opfordres til at tilbagesende Kommissionen samtlige kopier af de processkrifter, som de uberettiget har modtaget.

Af disse grunde

bestemmer

RETTEN (Første Udvidede Afdeling)

1) Der gives Irish Ispat Ltd tilladelse til at intervenere i sag T-89/96 til støtte for sagsøgtes påstande.

2) Der gives Irland tilladelse til at intervenere i sag T-89/96 til støtte for sagsøgtes påstande.

3) Der gives Hoogovens Staal BV tilladelse til at intervenere i sag T-89/96 til støtte for sagsøgerens påstande.

4) Begæringerne om fortrolig behandling af de oplysninger, som er indeholdt i tredje og fjerde sætning af Cockerill-rapportens punkt 3.25, tabel 3.5 og diagram 10, tages til følge i forhold til intervenienterne tillige med de oplysninger, som er indeholdt i den tabel, der er gengivet i replikkens punkt 4.37. I øvrigt tages begæringerne om fortrolig behandling ikke til følge.

5) Justitssekretæren forkynder en ikke-fortrolig version af processkrifterne for intervenienterne.

6) Der fastsættes en frist for intervenienterne til at give en skriftlig fremstilling af de anbringender, som de har gjort gældende til støtte for deres påstande.

7) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 29. maj 1997.

H. Jung — A. Saggio

Justitssekretær — Præsident